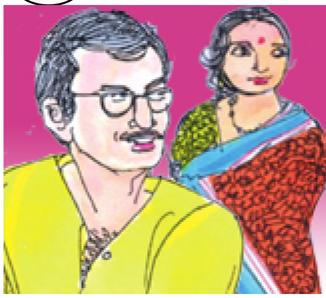

స్వాతి వాన కోసం

- పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

"కమలా, వదినకి చాలా సీరియస్ గా ఉందట. అన్నయ్య ఫోన్ చేశాడు. మన శశిని చూడాలని కలవరిస్తోందట. మనం ఓసారి విశాఖపట్నం వెళ్లి వద్దాం!" అన్నాడు భాస్కర్ ఆదుర్దాగా భార్య వంక చూస్తూ,

"అయ్యో, ఇప్పుడెలా? మా క్లబ్ లో ఇంటర్నేషనల్ వుమెన్స్ డే సెలబ్రేషన్స్ చాలా గ్రాండ్ గా చేయాలని ప్లాన్ చేస్తున్నాము. దానికి ఇనీషియేట్ చేస్తున్నది నేనే! ఇప్పుడిలా అర్ధాంతరంగా ప్రయాణం పెట్టుకుంటే మా ప్రోగ్రాం అంతా అప్ సెట్ అవుతుంది. పోనీ శశిని తీసుకొని మీరు వెళ్లండి. తర్వాత నేను జాయిన్ అవుతాను అంది కమల.

" అదేమిటి కమలా అలా అంటావు? మనిషి ప్రాణం కంటే ఈ ప్రోగ్రాములు ఎక్కువా నీకు? " అన్నాడు భాస్కర్ నిష్టూరంగా.

" ఎక్కువో, తక్కువో ఈ ప్రోగ్రాం కండెక్టు చేస్తున్నది నేను, కనుక నేను ఉండి తీరవలసిందే. అంతే తప్ప మాట తప్పి మీ వదినలా శశిని చూడాలని ఉందంటూ ఏదో వంకన పదే పదే ఇలా కబుర్లు పెట్టను. నాకు తెలియక అడుగుతాను, ఆవిడకి నిజంగా అనారోగ్యమేనా? లేక ఆ వంకన వీడిని రప్పించుకుని తన తమ్ముడి కూతుర్ని కట్టబెట్టాలని ప్లానా?" అంది కమల వెటకారంగా.

" ఎంత దారుణంగా మాట్లాడుతున్నావు కమలా? శశి పెళ్లి కోసమని కోరి వదినకు అనారోగ్యమని అన్నయ్య చెప్పాడంటావా? అయినా వాళ్ల కోరికలో తప్పేముంది? శశిని మనకి ఇస్తున్నప్పుడే వదిన మాట తీసుకుంది కదా వాడికి హరి కూతుర్ని చేసుకోవాలని. కానీ ఇప్పుడదేదో కొత్తవిషయంలా మాట్లాడుతున్నావు నువ్వు! "అన్నాడు భాస్కర్ భార్య వంక తీవ్రంగా చూస్తూ.

అతడి చూపులనే మాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా" అందుకే కదా నా ఏడుపంతా. ఎప్పుడో పిల్లలు పుట్టక ముందు అనుకున్న మాటల కోసం పిల్లలు పెద్దయ్యాక వాళ్ల అభిరుచులేమిటో, ఆలోచనలేమిటో తెలుసుకోకుండా ఇచ్చిన మాట అంటూ ఇలా వాళ్ల భవిష్యత్తుకు సంకెళ్లు వేయడం సరైందేనంటారా? " అంది కమల కోపంగా.

" నేనేమీ వాడికి సంకెళ్ళు వేద్దామనడం లేదు నువ్వు నీ స్నేహితురాలి కూతుర్ని మనవాడికి ఇచ్చి చేయాలనడాన్ని గానీ, మా వదిన హరి కూతుర్ని చేయాలనడాన్ని గానీ దేన్ని నేను సమర్ధించలేదు. ఈ విషయంలో పూర్తి నిర్ణయం వాడికే వదిలేద్దామని మొదటి నుండీ చెప్తూనే ఉన్నాను. అయినా మనిషి చావు బ్రతుకుల్లో ఉంది అని చెప్తూ ఉంటే నువ్విలా మాట్లాడడం నాకేమీ బాగాలేదు "అన్నాడు భాస్కర్ బాధగా.

" నా మాటలు ఎప్పుడు నచ్చాయి గనుక మీకు? అనూష వాడితో పాటు సమానంగా చదువుకొని ఉద్యోగం చేస్తోంది. అందానికి అందం, చదువుకు చదువు ఉంది. సంస్కారం గల పిల్ల. తనైతే సంఘంలో మన కల్చర్ కి సోషల్ స్టేటస్ కి తగినట్లుగా ఉంటుందని ఆశపడుతున్నాను. అదే ఆ హారిక, ఏ నాగరికతా లేని ఆపిల్ల మన శశికి ఎలా నూటవుతుంది? ఆ పిల్లని చేసుకుంటే నలుగురి ముందూ వాడెంత చిన్నబోతాడు. ఇదేమైనా గ్రహించారా మీరు? అనలిదంతా ఉంటుందనే అయినవాళ్ల పిల్లల్ని వద్దన్నది నేను. ఇంటి పేరిట వాడు రక్తంలో రక్తం అంటూ ఎగబడి తెచ్చి ఇప్పుడిలా నా గొంతు మీద కూర్చున్నారు "అంది కమల ఊపిరి ఎగబీలుస్తూ.

అంతవరకూ ఎంతో సహనంగా మాట్లాడిన భాస్కర్ కమల మాటల్ని ఏమాత్రం సహించలేకపోయాడు.

" ఏం మాట్లాడుతున్నావు నువ్వు? నేనా వాడిని కావాలని తీసుకువచ్చింది. నువ్వే మోజుపడి, మా వదిన కాళ్ల వేళ్లవడి వాడిని తెచ్చుకున్నావు గతం మర్చిపోయి నామీద నిందలు వేస్తున్నావు ఈవేళ! " అన్నాడు తానేమీ తీసిపోనట్లుగా,

ఆ మాటలు వినడంతోనే దెబ్బతిన్న పావురంలా విలవిలలాడిపోయింది కమల. ఒంట్లోని శక్తంతా హరించుకుపోయినట్లు కాగా నిస్రాణంగా పక్కనే ఉన్న సోఫాలో వాలిపోయింది.

కళ్ల వెంట బొటబొటా కన్నీరు కారుతూ కంపిస్తున్న పెదాలతో అనండి, నన్నే అనండి! నాకు బిడ్డల్ని కనే యోగం లేదు కనుక ఆవిడ కాళ్లు పట్టుకున్నాను. అంతేకదా, మీరనేది? " అంటూ ముఖం మీద రెండు చేతులూ కప్పుకొని ఏడవసాగింది.

ఆ మాట నోరు జారాక భాస్కర్ కూడా అనుకున్నాడు" ఇదేమిటి నేనివేళ ఇలా మాట్లాడాను! " అని. భార్య ఏడుపు చూడడంతోనే అతడి మనసు కరిగి నీరయిపోయింది.

దాదాపు పాతికేళ్లుగా కొడుకు చుట్టూనే ఎన్నో ఆశలు అల్లుకున్నది కమల. శశి ఆమె స్వంత బిడ్డ కాదు అనే భావననే ఆమె భరించలేదు. ఆ తల్లి కొడుకుల మధ్య ఎవరి జోక్యాన్ని సహించలేదు కమల. అన్ని విషయాల్లోనూ ఎంతో విశాలంగా ఆలోచించే కమల కొడుకు విషయానికి వచ్చేసరికి తోటికోడలు జానకిని ఆమడ దూరాన ఉంచాలని చూస్తుంది అందుకే చప్పున ఏడుస్తున్న భార్య దగ్గరకు వెళ్లి ముఖం మీద చేతులు తొలగిస్తూ "ఊరుకో కమలా, నువ్విలా

బాధపడితే నాకేం బాగుండదు వదినకు బాగులేదనే ఆందోళనతో మాట జారానే తప్ప నిన్ను నొప్పించాలని కాదు. అయాం సారీ! "అన్నాడు భాస్కర్ అనునయంగా.

అతడలా ఓదార్పుగా మాట్లాడడంతో కమల దుఖం కొంచెం ఉపశమించింది. " ఎవరేమన్నా భరించగలను గానీ, శశి నా కొడుకు కాదని మీరంటే మాత్రం తట్టుకోలేనండీ!"అంది కమల అతడి భుజం మీద తలవాల్చి కన్నీరు కారుస్తూ.

" పిచ్చి కమలా. ఆ భావన నాకే కాదు, మన కుటుంబంలో ఎవరికీ లేదని నీకూ తెలును. అయితే ఒకోసారి వాడి మీద నీకు గల మమకారం వాస్తవాన్ని చూడనివ్వడం లేదు, అంతే . పావం వదినకు నిజంగానే! "అంటున్న అతడి నోటికి చేయి అడ్డం పెట్టింది కమల.

" సారీ, అనవసరంగా నేనే ఎక్కువ ఊహించుకొని మిమ్మల్ని నొప్పించాను. నిజంగానే చెప్తున్నాను నేను కావాలని అక్కడికి రానని అనడం లేదు. ఈ ఫంక్షన్ మేము ప్రిస్టేజి ఇష్యూగా చేస్తున్నాము. ఆ వాసవీ క్లబ్ వాళ్లకంటే మేము ఎందులోనూ తీసిపోమని నిరూపించాలని మా ఆరాటం. పోనీ ముందు మీరిద్దరూ వెళ్లండి తర్వాత నేను వస్తాను "అంది కమల అభ్యర్థిస్తున్నట్లుగా

" నరే అలాగే చేద్దాంలే! "అన్నాడు భాస్కర్ భార్య కంఠంలో ధ్వనించిన నిజాయితీని గమనించి.

" సరే అయితే, నేను వాణీగారి ఇంటికి వెళ్లొస్తాను ... ఫంక్షన్ ఎరేంజిమెంట్సు గురించి మాట్లాడేందుకు. శశి వచ్చాక మీరు భోజనాలు కానిచ్చేయండి. నేను వచ్చేనరికి లేటవుతుంది"అంది కమల.

" సెలవు రోజున కూడా సరదాగా గడవకుండా ఏమిటి కమలా ఇది? నాకు కుదిరితే నీకు కుదరడం లేదు. నీకు కుదిరితే నాకు కుదరడం లేదు. ఈ మధ్య మన ముగ్గురం కలిసి భోజనం చేయడమే అరుదైపోతోంది" అన్నాడు భాస్కర్ నిష్ఠూరంగా.

"ఈ ఒక్కసారికే లెండి. ఈ ఫంక్షన్ అయ్యాక నేను ఫ్రీ అయిపోతాను. ఇంకేం పెట్టుకోను!" అంది కమల హామీ ఇస్తున్నట్లుగా,

"ఈ డైలాగ్ ఎక్కడో విన్నట్లుంది" అన్నాడు భాస్కర్ నందేహంగా చూస్తూ.

"విన్నట్లు కాదు. అన్నట్లుంది అని సరిచేసుకోండి మహానుభావా! తరచూ తమరు చెప్పే స్టాక్ డైలాగ్ ఇదే కదా. అయినా మీరు చేసినట్లుగా నేను చేయనులెండి!" అంది కమల నవ్వేస్తూ.

"అమ్మో, నువ్వు కనబడవు గానీ, బాగానే రిటార్డు ఇస్తావు!" అన్నాడు భాస్కర్, తాను అప్పుడప్పుడూ భార్యకు ఇచ్చే హామీలు గుర్తుకు రాగా,

"ఏదో సరదాగా అన్నాలెండి. నేనేం మీలా చేయను, భయపడకండి. సరే నే వెళ్తాను. ఇప్పటికే అందరూ అక్కడికి వచ్చేసి నాకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు" అంది కమల చెప్పులు వేసుకొని బయటకు నడుస్తూ.

భార్య వెళ్లిన వైపే దీర్ఘంగా చూసి నిట్టూర్చాడు భాస్కర్. ఏపని తలపెట్టినా, ఎంతో శ్రద్ధగా, చాకచక్యంగా చేస్తుంది కమల. ఆ పైన అనుక్షణం అందరూ తనని గుర్తించాలనీ తాను, చేసే పనిని అంతా మెచ్చుకోవాలని ఆరాటపడుతుంది. తాను ఆశించిన విధంగా ఏది జరగకపోయినా, తల్లడిల్లి పోతుంది.

ఒక్క శశి విషయంలో తప్పించి బావగారి కుటుంబం అంటే ఎంతో గౌరవం కనబరుస్తుంది కమల. అయినా నలుగురిలో గుర్తింపు కోసం తహతహలాడే ఆమె ఫంక్షన్ కే ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది. తోటికోడలు అనారోగ్యంగా ఉందని తెలిసి కూడా! అలా అని వాళ్లంటే అయిష్టం ఏమీ లేదు కమలకు. తాను తప్పు చేస్తున్నాని తెలిసి కూడా దానిని సమర్ధించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది దానికోసం.

ఒకోసారి ఎదుటివాళ్లని తూలనాడేందుకు కూడా ఏమాత్రం వెనుకాడదు. హరికి కూతురు పుట్టినప్పుడు జానకిని అలాగే గాయపరచింది. అందుకే ఈ రోజు ఆమెను కలిసేందుకు ముఖం చెల్లడం లేదు కమలకు. ఎప్పటికప్పుడు దూరం నుండి వాళ్ల మంచి చెడ్డలు కనుక్కునే కమల ముఖాముఖీ వాళ్లను కలిసేందుకు వెనుకాడుతున్నది అందుకే!

మళ్లీ అతడి మనసు అన్నగారితో జరిగిన ఫోన్ సంభాషణను మననం చేసుకొంది ....

"హలో బాచీ, మీ వదిన ఆరోగ్యం అనలేమీ బాగుండడం లేదురా శశిని చూడాలని కలవరిస్తోంది. ఒక్కసారి వాడిని తీసుకొని మరదలూ, నువ్వూ వచ్చి వెళ్లండి!" అన్నాడు రామచంద్ర దైన్యం నిండిన కంఠంతో.

"అదేమిటన్నయ్యా, అలా అంటావు? వదినకు బాగుండకపోతే మేము రాకుండా ఎలా ఉంటామనుకున్నావు? ఇంతకూ ఏమిటి సుస్తీ వదినకు?" అనడిగాడు భాస్కర్ ఆదుర్దాగా.

"హార్ట్ ప్రోబ్లమ్ గుండెలో ఏవో వాల్వులు బ్లాక్ అయ్యాయని, ఎంత తొందరగా వీలైతే అంత తొందరగా ఆపరేషన్ చేయాలి అంటున్నారు డాక్టర్లు. మీ వదినకు బి.పి, షుగర్ ఉన్నాయి. షుగర్ కంట్రోలులో ఉంటేనే ఆపరేషన్ చేస్తామంటున్నారు. రోజూ ఇన్సులిన్ మీదే బండి నడుస్తోంది. మీ వదినేమో ఆపరేషన్ చేయించుకునేందుకు భయపడుతోంది" అన్నాడు రామచంద్ర బాధగా,

"అయ్యో, మరి ఇంతవరకూ ఈ సంగతి నాకెందుకు చెప్పలేదన్నయ్యా?" అన్నాడు భాస్కర్ బాధగా.

"దూరంగా ఉన్నావు కదా ఇదంతా నీకు తెలిస్తే కంగారు పడతావని మీ వదినే చెప్పవద్దంది"

"వదిన అలానే చెప్తుంది ఎప్పుడూ కాని నువ్విలా నా దగ్గర విషయం దాచిపెడితే నాకెంత బాధగా ఉంటుందో తెలుసా?" అన్నాడు భాస్కర్ నిష్టూరంగా.

"ఎందుకు తెలియదురా, అందుకే కదా మీ వదిన వద్దంటున్నా ఇప్పుడు ఫోన్ చేసింది. వీలైనంత తొందరగా బయలుదేరి రండి. వచ్చేటప్పుడు తప్పకుండా శశిని తీసుకొని రండి వాడిని. గూర్చి అదేపనిగా కలవరిస్తోంది. బహుశా తన చివరి కోరిక వాడిని చూడాలనుకోవడమేనేమో! "అన్నాడు రామచంద్ర.

ఆ చివరి మాటలు అంటున్నపుడు అతని కంఠం వణకడం భాస్కర్ గమనించాడు. అతడి మనసు బాధతో మెలితిరిగినట్లయింది.

"అలా అనకన్నయ్యా వదినకేం కాదు. వీలైనంత త్వరగా మేము బయలుదేరి వస్తాము. వచ్చేటప్పుడు డబ్బేమైనా తీసుకురానా అన్నయ్యా? "అనడిగాడు భాస్కర్.

డబ్బు అడుగుదామనే రామచంద్ర ఫోన్ చేసింది. తీరా తమ్ముడు డబ్బు గూర్చి అడిగేసరికి అతడికి నోటమాట రాలేదు.

" వచ్చాక మాట్లాడుదాం లేరా ... ఉంటాను! "అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు రామచంద్ర.

డబ్బుగూర్చి ఎత్తితే అన్నయ్య మాట్లాడలేదెందుకు అనుకున్నాడు భాస్కర్. అంతలోనే అన్నయ్యకు మొహమాటం ఎక్కువ. నేను వెళ్లాక అక్కడి అవసరాలేమిటో కనుక్కోవాలి. అలా అనుకోగానే అతని మనసు కొంచెం స్థిమితపడింది. వదిన ఎంత మంచిది? పెళ్లయి, ఇంటికి వచ్చిన మరునాటి నుండే తన బాధ్యతను భుజాన వేసుకుంది. తల్లిలాగా తన ఆలనా, పాలనా చూడడమే గాక గురువులా మంచి శిక్షణ ఇచ్చి తనని వదిమందిలో ఉన్నతంగా నిలిచేలా తీర్చిదిద్దింది.

తనకి ఏ చిన్న బాధ కలిగినా విలవిల లాడిపోయేది. తన తమ్ముడు హరికంటే నన్నే ఎంతో ఆదరంగా చూసేది వదినకి బిడ్డలు పుట్టినా కూడా నన్నే పెద్దకొడుకుగా భావించింది. అందుకే భాస్కర్ కి ఏనాడూ తల్లి లేదనే భాధ కలగలేదు. అలాగే యాక్సిడెంటయి కమల మాతృత్వానికి దూరమైనప్పుడు తన భార్య మానసికంగా కృంగిపోయి మంచం పట్టింది. అలాంటి స్థితిలో కమలని కడుపులో పెట్టుకుని కాపాడడమే గాక, తన కడుపున పుట్టిన బిడ్డను కమలకు ఇచ్చి నిండుమనసుతో ఆమె ఒడి నింపింది. అలాంటి తల్లి ఋణం కమలా, నేనూ ఎలా తీర్చుకోగలం? అనుకున్నాడు భాస్కర్.

అతడు మనిషిగా అక్కడే ఉన్నా మనసు మాత్రం తన అన్నా వదినల చుట్టూ చిన్ననాడు తాను ఆడిపాడిన పరిసరాల చుట్టూనే పరిభ్రమించసాగాయి.

టెన్నిస్ ఆడడానికి వెళ్లిన శశికిరణ్ బేట్ ఊపుకుంటూ ఇంట్లోకి వచ్చాడు. బూట్లు విప్పి పక్కన పెడుతూ

" డాడీ, పెద్దమ్మ గారికి ఏం బాగాలేదట. ఇందాక అన్నయ్య ఫోన్ చేసి చెప్పాడు" అన్నాడు.

" అవునురా, నాకూ పెదనాన్నగారు ఫోన్ చేసి చెప్పారు"అన్నాడు భాస్కర్ కొడుకు వంక చూస్తూ.

" అయితే మనం ఎప్పుడు వెళ్తున్నాం డాడీ, విశాఖపట్నం?" అనడిగాడు శశికిరణ్ ఆసక్తిగా.

" ఇంకా ఏమీ అనుకోలేదురా నీతో ఒకమాట చెప్పి రిజర్వేషన్ సంగతి చూడాలనుకుంటున్నాను ఎందుకంటే నీ లీవ్స్ సంగతి చూసుకోవాలి కదా! "అన్నాడు భాస్కర్

"నాకు లీవులకేమీ ప్రోబ్లమ్ లేదు డాడీ మొన్ననే మా ప్రోజెక్టు వర్కు పూర్తయింది . మేము చాలా తక్కువ టైములో మా ప్రాజెక్టు వర్కు పూర్తి చేశామని మా బాస్ ఎంతో మెచ్చుకున్నాడు. కనుక నేను ఇప్పుడు లీవుకి అప్లయి చేసినా, ఏమీ అనకుండా శాంక్షన్ చేసేస్తారు "అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

"నాక్కూడా ఏమీ ప్రోబ్లమ్ లేదురా. నా ఎరన్ లీవ్ అంతా అలాగే ఉంది. కాకపోతే మార్చి నెల కదా ఫైనాన్షియల్ ఇయర్ ఎండింగ్ అంటూ మా ఛీఫ్ మేనేజరు కాస్త గొణుగుతాడంతే! "అన్నాడు భాస్కర్.

" అయితే టికెట్సు బుక్ చేసేద్దాం డాడీ! "అంటూ లాప్ టాప్ తీశాడు శశికిరణ్.

"ముందు మనిద్దరి కోసం రేపటికేమైనా ఉన్నాయేమో చూడు. మమ్మికేదో పనుందట. తను తర్వాత వస్తుంది" అన్నాడు భాస్కర్.

"ఏం పని? ఆ లేడీస్ క్లబ్ పనేనా? మమ్మీకి ఈ మధ్య ఆ క్లబ్ పిచ్చి ఎక్కువయిపోయింది డాడీ! ఎప్పుడు చూసినా ఏవో మీటింగులు, పనులు అంటూ హడావిడిగా ఉంటుంది. అవతల పెద్దమ్మగారికి బాగులేదని తెలిశాక కూడా తన పనులు వాయిదా వేసుకోదన్నమాట! "అన్నాడు శశికిరణ్ విసుగ్గా.

వాళ్లంతా నెలరోజుల ముందునుండీ ప్లాను చేసుకుంటున్నారట ఇంటర్నేషనల్ వుమెన్స్ డే గూర్చి. ఇప్పుడు మధ్యలో మానేస్తే ఏం బాగుంటుంది చెప్పు? మనకి రేపటికి చేసేసి మీ మమ్మీకి నైన్ కి బుక్ చేయి" అన్నాడు భాస్కర్.

"వెయిట్ లిస్ట్ పది, పదకొండూ వున్నాయి డాడీ. చేసేయనా?" అనడిగాడు ఉత్సాహంగా.

"వద్దురా, కన్ఫర్మ్ కాకపోతే చాలా రిస్క్. తత్కాల్ ఉంటుంది చూడు!" అన్నాడు భాస్కర్.

"థాంక్ గాడ్. మనకోసమే రెండు టికెట్లు మిగిలి వున్నాయి, చేసేస్తాను!" అన్నాడు ఎక్సైటింగ్ గా.

"ఆ చేసెయ్యి!" అన్నాడు భాస్కర్.

కమల వచ్చాక టికెట్సు బుక్ అయిన విషయం చెప్పాడు భాస్కర్.

"మరీ రేపేనా మీ ప్రయాణం? ఈ అయిదు రోజులూ మీరిద్దరూ లేకుండా నేనొక్కతినీ ఎలా ఉండాలి?" అంది కమల దిగులుగా చూస్తూ.

"నీకు తోచకపోవడం ఏమిటి మమ్మీ? మీ క్లబ్బూ ... ఆ క్లబ్బు మెంబర్సూ ఉండగానూ!" అన్నాడు శశికిరణ్ ఆటపట్టిస్తున్నట్లుగా.

"ఛ, పోరా నీకెంత సేపూ మా క్లబ్ మెంబర్స్ మీదే ఉంటుంది దృష్టంతా! మా వాళ్లంతా నువ్వెంతో బుద్ధిమంతుడివనీ, తెలివైనవాడివని ఎంతో మెచ్చుకుంటూ ఉంటారు. నువ్వేమో ఎప్పుడు చూసినా మా క్లబ్ వాళ్లను తిడుతూనే ఉంటావు" అంది కమల నిష్ఠూరంగా.

"నాకు మీ క్లబ్ వాళ్లని పెట్టడం తప్ప వేరే పనేం లేదా ఏమిటి? సోషల్ సర్వీసు మోటివ్ గా మీరా క్లబ్ స్థాపించామన్నారు. కానీ నేతిబీరకాయలో నెయ్యి మాదిరిగా ఉంటుంది సోషల్ సర్వీసు! మంచి ఆశయాలతో క్లబ్బుని స్థాపించామంటారు. కానీ మీలో మీరే పదవుల కోసం ప్రాకులాడుతూ ఉంటారు అవేవో ఇంద్రపదవులన్నట్లుగా. ఈ మాత్రం భాగ్యానికి నువ్వు ఇల్లు పట్టకుండా తెరిగి ఒంటికి తెచ్చుకుని మాటిమాటికీ పడకేస్తూ ఉంటావు. ఇదంతా అవసరమా చెప్పు నీకు?" అన్నాడు.

అక్కడి సంగతులన్నీ మీతో చెప్పి పెద్ద తప్పు చేసినట్లున్నానే నేను? మనుషులన్నాక ఏవేవో చిన్న చిన్న బలహీనతలుంటాయి ఎవరికైనా ... మేం చేసే పనుల ముందు అవి చాలా చిన్నవిరా!

అందుకే కదా మొన్న సండే పేపరులో మేము చేస్తున్న కృషి గూర్చి వివరంగా పెద్ద ఆర్టికిల్ రాశారు"అంది కమల గొప్పగా కొడుకు వంక చూస్తూ.

"మీరా పేపరు వాడికి ఎంత లంచం ఇచ్చారో ఏమిటో .... అందుకే అలా రాసి ఉంటాడు"అన్నాడు శశికిరణ్ అల్లరిగా నవ్వుతూ.

" పోరా, నేను నీతో వాదించలేను. మొండిగా అలా వాదిస్తున్నానే కానీ, మేము చేసే పనులు నచ్చే మొన్న డిసెంబరు నెలలో మాతో పాటు వచ్చి పేమెంట్ల మీద పడుకున్న వాళ్ల మీద బ్లాంకెట్స్ కప్పావు. పైగా మా క్లబ్ కు డొనేషన్ ఇవ్వడమే కాక నీ ఫ్రెండ్స్ తో కూడా ఇప్పించావు"అంది కమల కొడుకు వాదనను తిప్పి కొడుతూ.

" ఓ.కె .... ఓ.కె .... ఒప్పుకున్నాను. మా మమ్మీతో పాటు వాళ్ల క్లబ్ మెంబర్స్ అంతా చాలా గ్రేట్ అని. సరేగానీ, మమ్మీ నా కడుపులో ఎలుకలు పరుగెడుతున్నాయి. అన్నం పెట్టవా?"అన్నాడు శశికిరణ్ కమల భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి గారంగా.

" ఏమిటి మీరిద్దరూ భోజనం చేయలేదా? ఇప్పుడు టైమ్ ఎంతయిందో తెలుసా? ఏమండీ మీ ఇద్దర్నీ భోజనం చేయమని చెప్పే వెళ్లాను కదా! "అంది కమల.

" నేనూ చేసేద్దామనే అన్నాను కమలా వాడు నువ్వు వచ్చేదాకా ఉందామన్నాడు. వాడికి నువ్వు పెడితేనే తిన్నట్లు ఉంటుందట! "అన్నాడు భాస్కర్.

" పిచ్చికన్నా నేనంటే ఎందుకురా నీకింత ప్రేమ? "అంది కమల ఆర్ధంగా కొడుకు తల మీద చెయ్యివేసి.

" అంత సీన్ ఏం లేదులే మమ్మీ. నీ పతిదేముడు గారు ఆ టి.వి రిమోట్ పట్టుకొని ఛానల్స్ మారుస్తూ ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. అందులో పడి భోజనం మాటే మర్చిపోయారు. పైగా నువ్వు తిట్టకుండా ఉండాలని నా పేరు ఉపయోగించుకొని, సెంటిమెంటు అడ్డం పెట్టి నిన్ను కూల్ చేయాలని చూస్తున్నారు" అన్నాడు శశికిరణ్ అల్లరిగా.

" ఒరేయ్, మా ఇద్దరికీ మధ్య ఫిటింగ్ పెట్టేస్తున్నావా? ఉండు నీ పని చెప్తాను! "అంటూ చేతిలోని రిమోట్ అక్కడ పెట్టి భాస్కర్ లేచాడు అక్కడి నుండి.

"అయ్యబాబోయ్, డాడీ కొట్టేసేలా ఉన్నారు మమ్మీ ... సేవ్ మీ! "అంటూ కమల వెనక్కి వెళ్లి నుంచున్నాడు.

" పోరా బడుద్ధాయ్. ఇన్నేళ్ళొచ్చాయి, ఉద్యోగం చేస్తున్నావు. ఇంకా అయిదేళ్ల కుర్రాడిలా అమ్మ వెనక నక్కావు "అంటూ నవ్వాడు భాస్కర్.

భర్తనీ, కొడుకునీ మురిపెంగా చూస్తూ "బాగుంది మీ ఇద్దరి అల్లరీను. వాడినంటున్నారు కానీ, చిన్నపిల్లాడిలా ఆ వరుగులేమిటండీ మీకు?" అంది కమల కొడుకును దగ్గరకు లాక్కుంటూ.

" అలా అడుగు మమ్మీ. లేకపోతే ఈ వయసులో నాతో సమానంగా ఆయనకు పరుగులెందుకట" అన్నాడు శశికిరణ్.

"ఒరేయ్, నీ సంగతి ఇప్పుడు కాదు కానీ, తర్వాత చెప్తాను. పద భోజనానికి! "అంటూ వంటింటి వైపు దారి తీసింది కమల.

భోజనాలయ్యాక ముగ్గురూ కలిసి ప్రయాణానికి కావలసిన బట్టలు సర్దడం మొదలు పెట్టారు.

తన ప్రయాణం అయిదు రోజుల తర్వాతే అయినా తర్వాత కుదురుతుందో లేదోనని తన బట్టలు కూడా బేగ్ లో సర్ది పెట్టుకుంది కమల.

" ఇప్పటి నుండే నీ బట్టలు ఎందుకు మమ్మీ సర్దుకోవడం? "అనడిగాడు శశికిరణ్.

" పోన్లేరా సర్దుకోనీ ఈపని వత్తిడిలో మీ మమ్మీకి తర్వాత తీరికుంటుందో లేదో? "అన్నాడు భాస్కర్.

" ఈ లెక్కన మమ్మీ ఈ అయిదు రోజులూ వంట మానేసి ఏ బ్రెడ్డూ జామ్ తోనో సరిపెట్టుకుంటుంది అనుకుంటా" అన్నాడు శశికిరణ్.

"ఆ పని మాత్రం చేయకు కమలా. అసలే ఎనిమిక్ గా ఉన్నావు అన్నారు డాక్టరు నిన్ను. ఇంకా నీరసవడిపోతావు" అన్నాడు భాస్కర్ అభిమానంగా భార్య వంక చూస్తూ.

" అదేం లేదు లెండి, ఏదో ఒకటి చేసుకొని తింటాను. మీరనవసరంగా వర్రీ కాకండి! "అంది కమల నవ్వేస్తూ,

" దట్స్ గుడ్! "అన్నాడు శశికిరణ్ తల్లి భుజం తడుతూ.

" హారికా, ఎప్పుడూ చదువేనా? ఒక్కసారి అత్తయ్యా వాళ్లింటికి వెళ్లి రారాదూ?"అన్నాడు హరిప్రసాద్.

" చదవాల్సింది చాలా ఉంది నాన్నా. ఇవేళ కాదు గానీ, రేపు వెళతాను లెండి! అత్తయ్య దగ్గరకు వెళితే ఓ పట్టాన కదలనివ్వదు. నాక్కూడా తనని వదిలి రాబుద్ధి కాదు "అంది హారిక.

"పాపం అక్కయ్య చాలా పాడయిపోయిందమ్మా! నిన్న తన పరిస్థితి చూశాక నా గుండె తరుక్కు పోయిందనుకో. ఎలా ఉండే మనిషి, ఎలా అయిపోయింది? బ్రతుకుతానో లేదోనని బాగా బెంగ పెట్టేసుకున్నట్లుంది అత్తయ్య. పది రోజుల క్రితం నేను చూసినప్పటికీ ఇప్పటికీ ఎంత మార్పు వచ్చిందనుకున్నావు తనలో! "అంది ఇందిర.

“తనదంతా అనవసరమైన బెంగ ఇందిరా. ఆపరేషన్ చేస్తే అక్కయ్య తప్పక బ్రతుకుతుంది. నాకా నమ్మకం ఉంది" అన్నాడు హరిప్రసాద్.

నాన్నా, ఆపరేషన్ కు డబ్బు ఇబ్బంది ఏమైనా ఉందేమో కనుక్కున్నారా? "అంది హారిక.

" ఉంటే మావయ్య చెప్పడా. తన రిటైర్ మెంట్ బెనిఫిట్స్ ఉంటాయి కదా" అన్నాడు హరిప్రసాద్.

" ఉన్నాయో, లేవో మనకేం తెలుసు నాన్నా? ఒకసారి మావయ్యను గానీ, బావను గానీ కనుక్కోండి. ఒక వేళ డబ్బు లేక ఆవరేషన్ పోస్ట్ పోన్ చేస్తున్నారేమోనని అనుమానంగా ఉంది నాకు" అంది.

" అవునండీ హారిక అంటూ ఉంటే నాకూ అనిపిస్తోంది. అన్నయ్యకు రిటైర్ అయ్యాక డబ్బు చాలా వచ్చినా బాబాయిగారి జబ్బుకి బాగానే ఖర్చయింది కదా. ఎంత ఉందో వారి దగ్గర? ఇంకా ఏమవసరమో మనం తెలుసుకోవాలి కదా"అంది ఇందిర ఆలోచనగా.

"నిజమే నాకా విషయం తట్టలేదు. రేవు వెళ్లి బావగార్ని కనుక్కుంటాను "అన్నాడు హరిప్రసాద్.

తల్లి తండ్రి అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయాక చదువుదామని వుస్తకం తీసింది హారిక. కాని మేనత్త జానకి కళ్లముందు మెదలడంతో ఎంత ప్రయత్నించినా చదువు మీద కాన్సెన్ ట్రేట్ చేయలేక పుస్తకం అక్కడ పెట్టి హాల్లోకి వచ్చేసింది.

ఆరోజు ఆదివారమే కావడంతో హరిప్రసాద్ ఇంటి దగ్గరే ఉన్నాడు. ఉయ్యాల్లో కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్న తండ్రిని చూస్తే జాలేసింది హారికకు.

తండ్రి, మేనత్తా ఒకరంటే ఒకరు ఎంత ప్రాణంగా ఉంటారో హారికకు తెలియంది కాదు. అత్తకు రేపు జరగరానిది ఏదైనా జరిగితే నాన్న తట్టుకోగలడా! అనుకుంది. ఆ ఊహే భరించలేనట్లుగా తల విదిలిస్తూ

" నాన్నా! "అంటూ తండ్రి పక్కన కూర్చుని అతని భుజానికి తల ఆన్చింది.

" ఏంటమ్మా? ఏం కావాలి? "అనడిగాడు హరిప్రసాద్ లాలనగా.

" నాకేం వద్దు నాన్నా. నువ్విలా దిగులుగా కూర్చుంటే నాకు చాలా బాధగా ఉంది నాన్నా" అంది హారిక.

" ఏంచేయనమ్మా? ఎంత వద్దనుకున్నా మీ అత్తా నేనూ చిన్ననాడు ఆడుకున్న ఆటపాటలన్నీ గుర్తుకు వస్తున్నాయి. మా అమ్మానాన్నలయినా ఎప్పుడైనా నన్ను కొట్టారు గానీ. మా అక్క మాత్రం ఏనాడూ చెయ్యెత్తి ఒక్క దెబ్బ కొట్టలేదు నన్ను. అంత ప్రేమ నేనంటే!

ఇదిగో ఈ ఉయ్యాల మీద మానాన్నగారి పక్కన కూర్చునేందుకు నేనూ మీ అత్తా పోటీలు పడేవాళ్లం!

అత్తకి నన్ను బాధపెట్టడం ఇష్టం లేక తనే లేచి వెళ్లిపోయేది. అక్క ముఖం చిన్నది చేసుకుని వెళ్లిపోతే నాకు ఏదోలా ఉండేది. చివరికి నేనే ఎలాగో అక్కను బ్రతిమాలి ఉయ్యాల్లో కూర్చోబెట్టి తన ఒడిలో తల పెట్టుకొని పడుకునే వాడిని.

తల్లి లేని వాడని బాచీ మీద మా అక్క ఒక్క రవ్వ ప్రేమ ఎక్కువ చూపించేది మా అక్క అంటే ఎంత ప్రేమ ఉన్నా నాకు వాడి మీద కొంచెం కూడా ఈర్ష్య కలిగేది కాదు.

ఎందుకంటే వాడూ నేనూ చిన్నప్పటి నుండీ ఎంతో స్నేహంగా ఉండేవాళ్లం. మా అక్క ప్రేమ మా ఇద్దరికీ సమానమే అనుకొనే వాడిని నేను. ఒకోసారి మాత్రం అక్క నా స్వంతం అన్నట్లుగా అల్లరి చేసేవాడిని.

మా అక్క ఓపిగ్గా నీకు అమ్మా, నాన్నా, అక్కా అందరూ ఉన్నారు కద నాన్నా! పాపం బాచీకి అమ్మ లేదు కదా ఆ లోటు వాడికి తెలియకుండా మనమే ప్రేమగా, స్నేహంగా ఉండాలని నచ్చజెప్పేది. మా అక్క మాట్లాడే తీరు ఎలాంటి వాళ్లనయినా తేలిగ్గా కన్విన్స్ చేసేటట్లుగా ఉండేది–"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments